

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Zbigniew Kapiński (przewodniczący, sprawozdawca)
SSN Anna Dziergawka
SSN Adam Roch

w sprawie **R.K.**
skazanego z art. 178a § 1 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.
w dniu 12 marca 2026 r.,
kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego
na korzyść skazanego
od prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Hrubieszowie
z dnia 24 listopada 2025 r., sygn. akt II K 703/25

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia
o środku karnym w postaci zakazu prowadzenia wszelkich
pojazdów mechanicznych i sprawę w tym zakresie przekazuje
Sądowi Rejonowemu w Hrubieszowie do ponownego rozpoznania.**

Anna Dziergawka

Zbigniew Kapiński

Adam Roch

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Hrubieszowie, wyrokiem z dnia 24 listopada 2025 r., w sprawie o sygn. akt II KK 703/25, wydanym w trybie art. 343 § 2 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., uznał R.K. za winnego tego, że w dniu 5 października 2025 r. w miejscowości N., pow. [...], prowadził samochód osobowy marki R. model L. o nr rej. (..) w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości z wynikiem 1,15 mg/l alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu, czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 k.k., za które - na podstawie art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 37a § 1 k.k. - wymierzył mu karę 200 stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 zł. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzekł wobec R.K. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat. Dodatkowo, na podstawie art. 43a § 2 k.k., orzekł wobec R.K. świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5 000 zł, zaś na podstawie art. 44b § 2 k.k. w zw. z art. 178a § 5 k.k. orzekł przepadek samochodu osobowego marki R. model L. o nr rej. (..). Ponadto, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwolnił R.K. w całości od zapłaty kosztów sądowych, w tym od opłaty.

Powyższy wyrok nie został zaskarżony i stał się on prawomocny z dniem 2 grudnia 2025 r.

Kasację od tego wyroku na korzyść skazanego wniósł Prokurator Generalny zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 343 § 6 i § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 2 k.p.k., polegające na niezasadnym uwzględnieniu częściowo wadliwego wniosku prokuratora i wydaniu na posiedzeniu wyroku skazującego R.K. za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. z jednoczesnym orzeczeniem wobec skazanego, na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k., środka karnego w postaci „zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych” na okres 5 lat, podczas gdy uprzednie uzgodnienie ze skazanym dotyczyło orzeczenia na wskazany okres zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym.

W oparciu o powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Hrubieszowie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna w stopniu oczywistym i jako taka podlegała uwzględnieniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Nie ulega wątpliwości, że zaskarżony kasacją Prokuratora Generalnego wyrok Sądu Rejonowego w Hrubieszowie zapadł z rażącą obrazą przepisów prawa procesowego, tj. art. 343 § 6 i § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 2 k.p.k.

W pierwszym rzędzie podkreślenia wymaga, że sąd, do którego oskarżyciel publiczny kieruje wniosek w trybie art. 335 § 1 k.p.k., jest – na podstawie art. 343 § 7 k.p.k. – zobowiązany do przeprowadzenia wszechstronnej kontroli tego pisma procesowego, zarówno pod względem formalnym, jak i merytorycznym. Obejmuje ona w szczególności ustalenie, czy przedstawione przez prokuratora propozycje odpowiadają uprzednim uzgodnieniom stron oraz czy nie pozostają w sprzeczności z przepisami prawa materialnego. W razie negatywnego wyniku takiej weryfikacji sąd nie może wniosku uwzględnić, co implikuje konieczność postąpienia zgodnie z art. 343 § 7 k.p.k., chyba że na posiedzeniu – za wyraźną zgodą oskarżonego (art. 343 § 3 k.p.k.) – dojdzie do odpowiedniej modyfikacji uzgodnień, konwalidującej stwierdzone uchybienia i spełniającej wymogi określone w art. 335 § 1 k.p.k. Sąd rozpoznający wniosek prokuratora, uzgodniony z oskarżonym i złożony na podstawie tego przepisu, jest wprawdzie związany jego treścią, nie oznacza to jednak – wobec treści przywołanych regulacji – obowiązku jego uwzględnienia (zob. m.in. wyroki Sądu Najwyższego z dnia: 10 czerwca 2015 r., V KK 96/15, Legalis nr 1259981; 14 listopada 2017 r., V KK 272/17, Legalis nr 1855826).

W świetle powyższego zauważyć należy, że w realiach niniejszej sprawy Sąd Rejonowy, procedując nad wnioskiem prokuratora, zaniechał przeprowadzenia wymaganej, pogłębionej analizy we wskazanym wyżej zakresie, nie weryfikując, czy przedstawione przez prokuratora propozycje rzeczywiście odpowiadają uprzednim ustaleniom ze skazanym. Jak wynika z protokołu przesłuchania z dnia 8 października 2025 r., skazany zaaprobował wniosek prokuratora w zakresie orzeczenia środka karnego w postaci „zakaz[u] prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym przez okres 5 lat”, natomiast prokurator skierował do Sądu Rejonowego, na podstawie art. 335 § 2 k.p.k., wniosek o orzeczenie wobec skazanego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat (por. k. 36 i k. 56). Trafnie zatem autor kasacji podniósł,

że Sąd Rejonowy dopuścił się rażącej obrazą art. 343 § 6 i 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 2 k.p.k., polegającej na nieuprawnionym uwzględnieniu częściowo wadliwego wniosku prokuratora i orzeczeniu o środku karnym w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat, pomijając sformułowanie, że zakaz ten dotyczy ruchu lądowego.

Z podanych powyżej względów, Sąd Najwyższy uznał, że zasadne jest uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Hrubieszowie do ponownego rozpoznania. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy winien mieć na uwadze powyższe uwagi i orzec środek karny odpowiadający uprzednim uzgodnieniom stron.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

Anna Dziergawka Zbigniew Kapiński Adam Roch

[WB]

[a.ł]